

بسم الله الرحمن الرحيم
خبر او تبصره
ايا ناپو رښتيا ښکاري؟

خبر

په دې وروستيو کې د فرانسې ولسمشر ايمانويل مکرون اقتصادپوهانو ته يوه مهمه وينا وکړه. هغه پر دغې خبرې ټينگار وکړ: «مور اوس د ناپو له منځه تلل وینو.» سربېره پردې نوموړي د اوسني وضعیت اصلي لامل د امريکا لخوا د اروپا يوازې پرېښودل وبلل. له دغه حالت څخه ښکاري، چې ايا ناپو به په راتلونکي کې پاتې شي، که نه.

تبصره:

مکرون په خپله دفاع کې د ټرمپ ولسمشرۍ ته په مستقیم ډول اشاره کولی شي، چې د ناپو د له منځه تلو اصلي لامل دی. ټرمپ په وار وار د ناپو غړو ته ويلي چې يا پيسې پيدا کړئ او يا به له ناوړه پایلو سره مخ شئ. ټرمپ په ډېرې بې پروايۍ سره د پوتین کړنې وغندلې، که څه هم چې په اوکراین او ځینو نورو اروپايي هېوادونو کې یې د روسیې لاسوهنې ته اشاره ونه کړه. ټرمپ وروسته اردوغان ته شین چراغ ورکړ، چې په سوريه کې امن سیمه رامنځته کړي او د ناپو د متحدینو رول ولوبوي، خو سپینې ماڼۍ له مهمو متحدینو لکه بریتانیا او فرانسې سره مشوره ونه کړه.

د ناپو ملاتړي هېوادونه به ادعا وکړي، چې فرانسې تل د ناپو پر وړاندې سخت دریځ او د امريکا له څارنې سره یې کلک مخالفت درلود. وروسته له هغې چې چارلس دوگول ۴۳ کاله وړاندې په ناپو کې د امريکا مشري منلې وه، په ۲۰۰۹م کې هغه سړې اړیکې د سرکوزي د ولسمشرۍ پر مهال بيخي پرې شوې.

د نړۍ په کچه د اروپا او ناپو په رول کې د امريکا د مداخلې تشویش نوې خبره نه ده. په ۱۹۹۱م کال کې د شوروي اتحاد له ړنگېدو وروسته ډېرو اروپايي هېوادونو له امريکا څخه تمه درلوده، چې د ناپو ماموریت پراخ کړي. ناپو په ۱۹۴۸م کې د امريکا له خوا په دې موخه جوړه شوه چې د المان پوځي قدرت راچپه کړي، لوبديځې اروپا ته د شوروي اتحاد د مخته تگ مخه ونيسي او د اروپا د امنیت کنټرول بيا لاسته راوړي.

دغه سياست امريکا ته زمينه برابره کړه چې د نړۍ لومړی غیر اسيا-اروپايي قدرت شي او پر اسيا-اروپا باندې ډېر کنټرول ولري. د شوروي اتحاد له منځه تلو څخه لږ وروسته امريکا د ناټو ماموريت له دفاعي حالت څخه تهاجمي حالت ته واړاوه، له ناټو څخه په استفادې يې د اروپا امنيتي جوړښت پراخ کړ، ختيځه اروپا يې پکې راگډه کړه او په دې توگه يې د روسيې قلمرو کم کړ.

ځکه نو پر دې باور سخت دی چې امريکا دې ناټو پرېږدي او شاته تگ دې وکړي. امريکا دغه قمار ته ډېرې پيسې اېښې. د دې تر څنگ اروپا به ونشي کولای چې په ډېر نږدې راتلونکي کې د امريکا ځای ونيسي او خپل امنيت پخپله ټينگ کړي. د ستراتيژيکو مطالعاتو د نړيوال سازمان د اټکل له مخې که اروپا د ناټو په شان د امنيت يو جوړښت رامنځته کوي، نو ۳۴۷ بيليونه ډالرو او شلو کلونو وخت ته اړتيا لري.

پخوانۍ اروپا ډېر له مخکې پر اروپايي امنيت باندې د امريکا له کنټرول څخه د ناټو تر چوکاټ لاندې ځورېدله. مکرون د دغه ډول احساساتو افشا کوونکی و او له دې څخه يې وېره هم نه درلوده چې په عام محضر کې يې بيان کړي. خو مېرکل - چې له امريکا سره د اوږدې سوداگريزې جگړې مخه نيول غواړي - په خپلو خبرو کې ډېر پام کوي. دې په تيزۍ سره د مکرون د خبرو په اړه بې اعتنايي وښوده، که څه هم نوموړې پخوا له ناټو او په ټوله کې د اروپا له امنيت سره د امريکا د دوه گوني چلند په اړه همدا اندېښنې ښودلې وې.

ټرمپ د اروپا ښکېدل غواړي خو د ناټو نه. امريکا غواړي دا سازمان وساتي چې اروپايي هېوادونه خوندي وي او د روسيې لاس ته ونه لوېږي.

يوه خبره باوري ده. د امريکا او اروپا له اقيانوس اخوا اړيکې - چې يو وخت د پر نړۍ د امريکا د راج د اساس ډېره وه - خرابې شوې او لېرې ده چې په راتلونکو کلونو کې دې پاتې شي. دا به د امريکا غیر اروپايي سيالانو (روسيې او چين) ته دا موکه برابري کړي چې د امريکا ځای ونيسي (امريکا بايد د شاته تگ پرېکړه وکړي) او په اروپايي لويه وچه کې د يوه بهرني تعادل ساتونکي رول ولوبوي. يوازینی غیر اروپايي دولت چې دا رول يې درلود، په شپاړسمه پېړۍ کې عثماني خلافت و.

د حزب التحرير مرکزي مطبوعاتي دفتر ته

ليکوال: عبدالمجيد بټ